

Innst. O. nr. 38

(2008–2009)

Innstilling til Odelstinget fra Stortingets presidentskap

Innstilling fra Stortingets presidentskap om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 61 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter (overføring av administrasjonen av pensjonsordningen til Statens Pensjonskasse)

Til Odelstinget

Stortingets presidentskap foreslår i denne innstilling å endre lov om pensjonsordning for stortingsrepresentanter slik at ansvaret for å administrere pensjonsordningen overføres fra Styret for pensjonsordningen for stortingsrepresentanter til Statens Pensjonskasse.

1. BAKGRUNN

1.1 Innledning

I brev av 14. januar 2009, jf. vedlegg, ber Styret for pensjonsordningen for stortingsrepresentanter (Pensjonsstyret) Presidentskapet ta initiativ til å endre § 10 i lov om pensjon for stortingsrepresentanter slik at ansvaret for å administrere pensjonsordningen overføres fra styret til Statens Pensjonskasse. Bakgrunnen for anmodningen er kritikken som er fremsatt i rapporten fra Ekspertutvalget til å gjennomgå utbetalinger fra Stortingets pensjonsordning¹, der det påpekes flere mangler ved administreringen av ordningen. (se pkt. 1.3 nedenfor)

I brevet viser Pensjonsstyret til at Ekspertutvalget har påpekt manglende tilsyn og kontroll, samt at pensjonsordningen mangler tilstrekkelig kompetanse og robusthet. Styret anbefaler at ansvaret for å administrere ordningen snarest overføres til Statens Pensjonskasse. Det fremholdes at man på denne måten

vil medvirke til å sikre en kvalitativ og objektiv behandling av sakene i kjølvannet av Ekspertutvalgets rapport.

1.2 Gjeldende rett

Pensjonsordningen for stortingsrepresentanter er regulert i en egen lov – lov 12. juni 1981 nr. 61 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter (heretter betegnet som stortingspensjonsloven).

Lovens § 10 fastsetter hvordan ordningen skal administreres og lyder:

"Pensjonsordningen administreres av et styre på 5 medlemmer som med varamedlemmer velges av og blant Stortingets medlemmer på første Storting etter nytt valg for 4 år om gangen. Formannen velges av Stortinget.

Styret kan treffe avtale med Statens pensjonskasse om delvis overtakelse av de arbeider som er knyttet til utbetalingsordningen.

Styret legger senest $\frac{1}{2}$ år etter regnskapsårets slutt fram melding og regnskap for Stortingets presidentskap."

Inntil 1. januar 1951 hadde man ingen pensjonsordning for stortingsrepresentanter. I 1948 ble det første gang tatt initiativ til å etablere en pensjonsordning under henvisning til at en rekke land, herunder våre nordiske naboland, hadde fått pensjonsordninger for medlemmene av sine nasjonalforsamlinger. Forslaget ble ikke ferdigbehandlet i første omgang, men ble – med enkelte endringer – fremsatt på nytt i 1950². Lov om pensjonsordning for stortingsrepresentanter ble vedtatt 15. desember 1950 og trådte i kraft 1. januar 1951.

¹ Utvalg nedsatt av Presidentskapet 4. september 2008.

² Jf. Dokument nr 13 (1950) fremsatt av representantene Oscar Torp, Hj. Larsen m.fl., og Innst. O. nr. 148 (1950) fra administrasjonskomiteen.

I tråd med forslaget ble det bestemt at ordningen skulle administreres av et styre valgt av Stortinget og blant stortingsrepresentantene. I forslaget ble det anført at pensjonsordningen ikke ville kreve noe stort administrasjonsapparat "da det her ikke kan bli tale om noe særlig stort antall pensjonister. Det skulle derfor ikke være noe i veien for at Stortingets kontor kan overta administrasjonen av pensjonsordningen." Valget av den administrative organiseringen er ikke nærmere drøftet verken i forslaget eller i innstillingen fra administrasjonskomiteen.

Pensjonsstyret fatter vedtak i medhold av loven og iverksetter disse. Loven inneholder regler om rett til alderspensjon, uførepensjon, etterlattepensjon og barnpensjon, samt en bestemmelse om ventegodtgjørelse. Det er ikke gitt regler om klageadgang over styrets vedtak, men som Ekspertutvalget påpeker vil vedtak med hjemmel i stortingspensjonsloven i prinsippet kunne ankes inn for Trygderetten.

Da pensjonsordningen ble revidert og en ny pensjonslov vedtatt i 1981, ble reglene om hvordan pensjonsordningen skulle administreres ikke endret, og følgelig heller ikke kommentert nærmere.

Avtale om bistand fra Statens Pensjonskasse ble inngått i 1963. Der fremgår at Pensjonsstyret treffer vedtak om å innvilge pensjon og fastsetter størrelsen på pensjonen iht. stortingspensjonsloven. Statens Pensjonskasse foretar eventuell samordning etter lov om samordning av pensjons- og trygdeytelser av 6. juli 1957, og sørger for utbetaling av pensjonene. Pensjonskassen skal i henhold til avtalen sende gjenpart av anvisningsbrevene til Stortingets pensjonsordning, og underrette pensjonsordningen om utløp av bevilgningsfrister for uførepensjoner mv. I praksis har man i stedet for å oversende gjenparter av anvisningsbrevene sendt Pensjonsstyret oversikter over utbetalingene til enhver tid. Pensjonskassen skal også foreta årlige regnskapsoppgjør med pensjonsordningen, samt gi oversikt over pensjonistene og løpende pensjoner til bruk for pensjonsordningens årsmelding og budsjettforslag.

1.3 Ekspertutvalget til å gjennomgå utbetalinger fra Stortingets pensjonsordning nedsatt av Presidentskapet 4. september 2008

I forbindelse med at Riksrevisjonen i 2007 foretok en revisjon av utbetalinger av alders- og uførepensjon fra Statens Pensjonskasse, ble det også kontrollert en del pensjoner, fra tidligere stortingsrepresentanter utbetalt med hjemmel i stortingspensjonsloven. Riksrevisjonens rapport, fremlagt 25. juni 2008, påpekte svakheter ved gjeldende pensjonsordning for stortingsrepresentantene, og konkluderte med at det i flere konkrete tilfeller hadde forekommet

feil utbetalinger av pensjon knyttet til den såkalte 75-års-regelen i stortingspensjonsloven § 2 fjerde ledd³.

Presidentskapet fant på bakgrunn av Riksrevisjonens rapport grunn til å nedsette en gruppe av uavhengige eksperter for å gjennomgå utbetalinger fra Stortingets pensjonsordning. Ekspertutvalget bestod av professor Asbjørn Kjøenstad, (leder), studierektor Bror Petter Gulden og direktør Anne Käte Grøholt og utvalget fikk følgende mandat:

"Utvalget skal foreta en full gjennomgang av alle de forhold som er brakt opp i Riksrevisjonens rapport av 25. juni 2008 når det gjelder utbetaling av alderspensjon etter "75-årsregelen" i lov om pensjonsordning for stortingsrepresentanter. Herunder skal utvalget gjennomgå den forståelse og praktisering av loven som har vært lagt til grunn av Pensjonsstyret, samt de administrative rutiner som har vært fulgt ved behandlingen av de enkelte saker. Gjennomgangen skal omfatte alle utbetalinger av pensjon som er foretatt etter den aktuelle regelen i løpet av de 10 siste år og for øvrig i den utstrekning utvalget finner grunn til det. Utvalget kan også ta opp andre forhold som deres undersøkelser måtte avdekke.

Rapport med forslag til oppfølging avgis til Stortingets presidentskap snarest mulig og senest innen utgangen av 2008. Utvalget kan avgi rapport om deler av sin gjennomgang dersom det finner grunn til det."

Ekspertutvalgets rapport ble avgitt 8. januar 2009. Utvalget fant at Riksrevisjonen ikke har hatt tilstrekkelig grunnlag for sine konklusjoner om at flere angitte tidligere representanter har fått utbetalt pensjon uten å være berettiget til det. Etter en gjennomgang av alle aktuelle saker i tråd med mandatet konkluderte imidlertid også Ekspertutvalget med at det i noen tilfeller har forekommet feil ved utbetalinger av pensjon etter stortingspensjonslovens 75-årsregel. Utvalget peker også på mangler og uklarheter ved lovgrunnlaget og praksis som har vært fulgt i Pensjonsstyret.

I likhet med Riksrevisjonen påpeker dessuten Ekspertutvalget flere forhold det anser som problematiske når det gjelder administreringen av pensjonsordningen, spesielt knyttet til manglende rutiner for kontroll og oppfølging av vedtakene i tilfeller der det er innvilget inntektsavhengig pensjon. Utvalget uttaler bl.a.:

"Etter utvalgets mening er det viktig å skille mellom respekt for og støtte til stortingsrepresentantene på den ene siden og kontroll med pensjonister som mottar offentlige midler på den andre siden. Det ser ut til at "respekt- og støttetanken" som er viktig for arbeidet i nasjonalforsamlingen, har smittet over til et område der "administrativ kontrolltenking" ellers har en betydelig plass i vårt samfunn."

³ Regelen fastsetter at stortingsrepresentanter på visse vilkår har rett til pensjon når alder og opptjeningstid til sammen utgjør 75 år.

Utvalget fremhever at det er uforsvarlig at vedtakskompetansen i enkeltsaker om pensjon ligger i et styre som ikke har pensjonsrettslig kompetanse. Det har ikke vært mulig å bygge opp en slik kompetanse med den ressursbruk som har vært ordningen til del.

Ekspertutvalget påpeker videre at det har vært manglende oppmerksomhet knyttet til det forhold at arbeidet i Pensjonsstyret har dreid seg om store og vanskelige oppgaver. Det har for eksempel vært nødvendig for utvalget selv å utrede mange pensjonsrettslige spørsmål. Utvalget mener det burde vært vurdert om Statens Pensjonskasse, eventuelt andre, skulle overtatt flere administrative oppgaver knyttet til pensjonsordningen.

Blant utvalgets tilrådinger er følgende:

"Utvalget anbefaler at Presidentskapet – etter samråd med Pensjonsordningens styre og Stortingets administrasjon – snarest tar stilling til hvordan Pensjonsordningen bør administreres. Utvalget er klar over at dette kan falle inn under Johnsen-utvalgets tilleggsmandat av 4. september 2008, men det haster med å ta stilling til dette spørsmålet, og den foreliggende utredning gir viktig grunnlagsmateriale for å kunne gjøre det."

Og videre:

"Utvalget anbefaler at det allerede nå bør settes i verk noen strakstiltak: Pensjonsordningen bør få bistand til å vurdere tilbakesøkningskravene. Dessuten bør det settes i verk kontrollrutiner i forhold til løpende pensjoner. Statens Pensjonskasse, Kommunal Landspensjonskasse og/eller Arbeids- og velferdsdirektoratet (NAV kontroll og innkrevning) kan være aktuelle samarbeidspartnere."

2. PRESIDENTSKAPETS MERKNADER

2.1 Spørsmål om overføring av administrasjonen av stortingspensjonsloven til Statens Pensjonskasse

Presidentskapet viser til at spørsmålet om man bør få en annen administrativ organisering av Stortingets pensjonsordning har vært tatt opp tidligere, bl.a. av et utvalg nedsatt av Presidentskapet i 2003 for å foreta en gjennomdrøfting av ulike forhold og godtgjørelser knyttet til vervet som stortingsrepresentant, jf. Dokument nr. 17 (2002–2003).

Presidentskapet vedtok 8. mars 2007 mandat for et pensjonsutvalg som skulle fremlegge forslag til et nytt pensjonssystem for stortingsrepresentantene, regjeringsmedlemmer, Høyesterett, Sivilombudsmannen og Riksrevisor. I mandatet for utvalget heter det bl.a.:

"Utvalget skal også legge frem forslag til hvordan pensjonsordningene for de aktuelle gruppene skal administreres og organiseres, herunder forholdet til Stortingets lønnskommisjon."

Etter fremleggelsen av Riksrevisjonens rapport sommeren 2008 har presidentskapet ytterligere presisert mandatet overfor utvalget i brev av 4. september 2008. I brevet bes utvalget

"vurdere en ordning der stortingspensjonene administreres utenfor og uavhengig av Stortinget."

Utvalget, som ledes av fylkesmann Sigbjørn Johnsen, ventes å avgi sin rapport i løpet av innværende sesjon slik at Stortinget skal kunne behandle og ta stilling til en ny pensjonsordning for stortingsrepresentanter. Det er således klart at Stortinget vil komme til å foreta en vurdering både av hvilke materielle regler som skal gjelde for stortingsrepresentanternes pensjoner, og hvordan en fremtidig pensjonsordning skal organiseres på grunnlag av det arbeidet Johnsen-utvalget er i gang med.

Presidentskapet viser til rapporten av 8. januar 2009 fra Ekspertutvalget som ble nedsatt for å gjennomgå utbetalinger fra Stortingets pensjonsordning. Ekspertutvalget understreker i rapporten at det haster med å ta stilling til spørsmålet om administreringen av pensjonsordningen. At Pensjonsstyret selv også vurderer det slik at en overføring av styrets ansvar er ønskelig nå, styrker dette synspunktet.

Presidentskapet er opptatt av å skape tillit til pensjonsordningen. Dette er av stor betydning både for Stortinget som institusjon og for de som omfattes av pensjonsordningen. Det gjelder også de som ifølge Ekspertutvalget ikke har oppfylt vilkårene om rett til pensjon etter 75-års-regelen i hele perioden pensjonsutbetalingen har funnet sted, og der det nå bl.a. skal tas stilling til spørsmål om tilbakesøking av for mye utbetalt pensjon. Det er svært viktig at den endelige vurdering av disse sakene, herunder tilbakesøkningsspørsmålet, blir foretatt i en profesjonell pensjonsfaglig sammenheng, og med de rettssikkerhetsgarantier for de enkelte pensjonssøkere som ligger i etablerte saksbehandlingsrutiner basert på forvaltningslovens regler. Når det spesielt gjelder spørsmålet om tilbakesøking, peker presidentskapet på at slike krav for de nevnte tilfellene må vurderes ut fra ulovfestede prinsipper om rett til tilbakesøking. Det forutsettes for øvrig at man tar utgangspunkt i den praksis som følges av Pensjonskassen i tilsvarende saker for andre grupper.

Presidentskapet er enig i at Statens Pensjonskasse er et naturlig valg som behandlingssinstans. Pensjonskassen innehar den nødvendige pensjonsfaglige ekspertise, og er allerede i noen grad kjent med Stortingets pensjonsordning ved at den har stått for utbetaling og beregning av pensjoner etter stortingspensjonsloven. I denne sammenheng peker presidentskapet på at Pensjonskassen også administrerer pensjonsordningen for regjeringsmedlemmene iht. lov om pensjonsordning for statsråder

av 14. desember 1951 nr 11. Pensjonskassen har for øvrig også ressurser, fullmakter og rutiner som kan gi en bedre oppfølging og kontroll av pensjonene enn det Pensjonsstyret i praksis har hatt mulighet til, og har dermed bedre forutsetninger for å følge opp Ekspertutvalgets kritikk også på dette punkt.

Presidentskapet understreker at en endelig vurdering av en fremtidig administrasjonsmodell for en ny pensjonsordning vil måtte utstå til behandlingen av Johnsen-utvalgets rapport foreligger, og at dette utvalget fortsatt på fritt grunnlag skal vurdere hvilken administrasjonsordning man mener bør foretrekkes.

Presidentskapet peker på at overføring til Pensjonskassen innebærer at de saksbehandlingsregler som gjelder for Pensjonskassens behandling av andre pensjons saker nå vil bli gjeldende også for saker knyttet til stortingspensjonsloven. Dette betyr bl.a. at offentleglova og forvaltningslovens regler kommer til anvendelse. Det antas ellers at de administrative rutiner Pensjonskassen benytter ved saksbehandlingen for andre pensjonsordninger blir lagt til grunn også i saker etter stortingspensjonsloven så langt ikke annet følger av denne loven.

Pensjonsstyrets brev av 14. januar 2009 med forslag om overføring av pensjonsordningen til Pensjonskassen har vært forelagt Fornyings- og administrasjonsdepartementet for eventuelle kommentarer. I brev av 29. januar d.å. stiller departementet seg i prinsippet positiv til en overføring som nevnt. Det vises ellers bl.a. til Ekspertutvalgets uttalelse om at loven om pensjonsordningen kun gir svar på et fåtall av de rettsspørsmålene det må tas stilling til ved administrering av loven. Departementet uttaler at dette må avklares før en eventuell overføring av pensjonsordningen til Pensjonskassen finner sted. Det vises for øvrig til at ansvaret for pensjonsordningen vil medføre utgifter for Pensjonskassen og at departementet vil komme tilbake til budsjettbehovet forvaltningen av ordningen medfører.

Presidentskapet viser til at stortingspensjonsloven er knapt og generelt formulert. Det forutsettes at Pensjonsstyrets innarbeidede praksis videreføres der dette ikke reiser spørsmål i forhold til lovgrunnlaget i påvente av en totalrevisjon av hele pensjonsordningen. Presidentskapet forutsetter også at de forhold som påpekes av Ekspertutvalget vil bli tatt hensyn til i den videre behandling av søknader om pensjon, og at Pensjonskassen vil sørge for avklaring av eventuelle gjenværende uklarheter i gjeldende regelverk eller praksis med utgangspunkt i eksisterende lovgrunnlag. Spørsmål som måtte oppstå om endringer i selve loven, vil kunne tas opp og vurderes i forbindelse med Stortingets behandling av Johnsen-utvalgets rapport.

Når det spesielt gjelder spørsmålet om statsrådstid skal medregnes som opptjeningstid etter 75-årsregelen, forutsetter Presidentskapet at Pensjonsstyrets faste og langvarige praksis legges til grunn og videreføres inntil lovgrunnlaget eventuelt blir endret.

Lovendringene medfører behov for å gjøre enkelte justeringer i Instruks for Statens Pensjonskasse. Presidentskapet forutsetter at dette følges opp av Fornyings- og administrasjonsdepartementet.

2.2 Enkelte særlige spørsmål

Årlig beretning til Stortinget om pensjonsordningen

I henhold til stortingspensjonsloven § 10 tredje ledd skal Pensjonsstyret senest et halvt år etter regnskapsårets slutt, legge frem melding og regnskap for Stortingets presidentskap. Melding og regnskap trykkes som eget dokument i Stortingets dokumentserie og behandles som andre saker i Stortinget i en av Stortingets faste komiteer (kommunal- og forvaltningskomiteen) og debatteres deretter i plenum.

Presidentskapet viser til at Pensjonskassen også administrerer pensjonsordningen for statsråder. Tidligere ble årsberetning om virksomheten i denne pensjonsordningen lagt fram for Stortinget med hjemmel i statsrådspensjonsloven § 9. Etter hvert inngikk rapporteringen om pensjonsordningen for statsråder som en del av årsberetningen fra Statens Pensjonskasse. På denne bakgrunn ble bestemmelsen om fremleggelse av en egen beretning ikke lenger ansett for å være nødvendig, og statsrådspensjonsloven § 9 andre ledd ble opphevet i 2000⁴.

Presidentskapet ser at det kan være naturlig om rapporteringen fra de to pensjonsordningene skjer på samme måte, men er kommet til at plikten til å fremlegge en særskilt årsberetning om stortingspensjonsordningen for Stortinget bør videreføres, men i noe endret form. Stortinget har fortsatt et overordnet ansvar for pensjonsordningen, og et særlig ansvar for å følge opp dette regelverket. Det bør derfor legges til rette for en bedre oppfølging av pensjonsordningen også i Stortinget, og de årlige beretninger vil være et viktig grunnlag i så måte.

Presidentskapet fremmer etter dette forslag til endring av lov om pensjonsordning for stortingsrepresentanter § 10 som følger:

"§ 10 skal lyde:

Pensjonsordningen administreres av Statens Pensjonskasse med unntak av saker om ventegodtgjørelse i henhold til § 7 som behandles av Stortingets presidentskap.

⁴ Jf. Ot.prp. nr. 94 (1998–1999) Om lov om endringer i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse og i enkelte andre lover.

Pensjonskassen legger senest $\frac{1}{2}$ år etter regnskaps slutt fram en beretning om virksomheten i siste regnskapsår. Beretningen blir gjennom vedkommente departement å forelegge Stortinget."

2.3 Saker om ventegodtgjørelse

Ventegodtgjørelse er en ytelse av en annen karakter enn de øvrige ytelsene i stortingspensjonsloven. Da ventegodtgjørelsen ble innført ble den bl.a. ut fra sitt formål betegnet som førtidspensjon, men ytelsen har over år fått et noe videre anvendelsesområde. Ventegodtgjørelsen er skjønnsbasert, og skiller seg på den måten ut fra de rettighetsbaserte pensjonsordningene. Pensjonsstyret har gitt retningslinjer for hvilke momenter som skal vektlegges ved skjønnsutøvelsen i tråd med de innstrammingene som ble vedtatt i ordningen i 2003.

Pensjonskassen administrerer ikke fra før denne typen ordninger. Vedtak om ventelønn i staten iht. forskrift til lov om statens tjenestemenn m.m. § 11 treffes av Arbeids- og velferdsetaten eller den Arbeids- og administrasjonsdepartementet bemyndiger, i samråd med den enkelte virksomhet.

Presidentskapet viser til at ventegodtgjørelsen tar sikte på å dekke ulike situasjoner. Dels er den aktuell for eldre representanter som har problemer med å skaffe seg nytt arbeid en periode før ordinær pensjonsalder, dels kan den tenkes benyttet for yngre representanter som i spesielle tilfeller har behov for støtte i en overgangsperiode. Den typen vurderinger som skal foretas her er i større grad knyttet til arbeidsgiveransvaret enn til trygderettslige forhold, og presidentskapet går inn for at ordningen skal ivaretas av Stortinget selv. Presidentskapet foreslås som beslutningsinstans når Pensjonsstyret nedlegges. Det vises ellers til at når ny pensjonsordning skal drøftes, vil også eventuelle fremtidige regler om ventegodtgjørelse bli et tema – både når det gjelder vilkår og administrativ organisering.

3. MERKNADER TIL DE ENKELTE BESTEMMELSER

Til § 5

Endringen som foreslås i annet ledd annet punktum er av teknisk art ved at henvisningen til "styret" i dagens lov tas ut. Det anses ikke nødvendig å ha en særskilt henvisning til vedtaksorganet i denne bestemmelsen.

Til § 7

Det foreslås endringer i første og annet ledd av teknisk karakter ved at henvisningen til "styret" i før-

ste ledd tas ut, og at "Pensjonsstyret" i annet ledd erstattes med "Stortingets presidentskap". I første ledd foreslås også en mindre realitetsendring ved at innvilgelse av ventegodtgjørelse heretter alltid skal skje på grunnlag av søknad. Etter dagens lovtekst vil det også være mulig for Pensjonsstyret å innvilge ventegodtgjørelse uavhengig av søknad, men dette anses ikke naturlig når avgjørelsen nå skal fattes av Presidentskapet.

Til § 10

I første ledd fremgår bestemmelsen om at Stortingets pensjonsordning nå skal administreres av Statens Pensjonskasse, med unntak av saker om ventegodtgjørelse. Endringen innebærer at Pensjonsstyret i Stortinget vil opphøre å fungere. Det vises for øvrig til pkt. 2.1 ovenfor.

I annet ledd gis det pålegg om at det skal fremlegges en årlig beretning for Stortinget om pensjonsordningen. Henvisningen til "Styret" innledningsvis i bestemmelsen er erstattet med en henvisning til Pensjonskassen. Bestemmelsen viderefører gjeldende § 10 tredje ledd i stortingspensjonsloven med visse justeringer. Det anses ikke lenger nødvendig at særskilt regnskap for ordningen skal fremlegges for Stortinget, men det forutsettes at beretningen også gir informasjon om utgiftene knyttet til pensjonsordningen.

4. PRESIDENTSKAPETS TILRÅDING

I

I lov 12. juni 1981 nr. 61 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter gjøres følgende endringer:

§ 5 annet ledd annet punktum skal lyde:

Er vedkommende delvis ervervsfør, kan *pensjonen reduseres* etter reglene i folketrygdloven paragraf 12-11.

§ 7 første ledd skal lyde:

Dersom aldersmessige eller andre hensyn tilsier det, kan tidligere stortingsrepresentant som ikke har rett til alderspensjon etter § 2 eller uførepensjon etter § 5 *etter søknad tilstås* ventegodtgjørelse fra det tidspunkt han ikke lenger oppebærer godtgjørelse som representant.

§ 7 annet ledd annet punktum skal lyde:

Stortingets presidentskap kan likevel – i spesielle tilfeller – tilstå høyere ventegodtgjørelse enn funksjonstiden tilsier, dog ikke høyere enn full alderspensjon.

§ 10 skal lyde:

Pensjonsordningen administreres av *Statens Pensjonskasse med unntak av saker om ventegodtgjørelse i henhold til § 7 som behandles av Stortingets presidentskap.*

Pensjonskassen legger senest 1/2 år etter regnskapsårets slutt fram en beretning om virksomheten i

siste regnskapsår. Beretningen blir gjennom vedkommende departement å forelegge Stortinget.

II

Loven trer i kraft straks.

Oslo, i Stortingets presidentskap, den 29. januar 2009

Thorbjørn Jagland

Carl I. Hagen

Inge Lønning

Berit Brørby

Ola T. Lånke

Olav Gunnar Ballo

Vedlegg

Brev fra Styret for pensjonsordningen for stortingsrepresentanter til Stortingets presidentskap, datert 14. januar 2009

Overføring av forvaltningsansvaret for pensjonsordningen for stortingsrepresentanter til Statens pensjonskasse

Det vises til brev fra Presidentskapet av 9. januar d.å.

Styret for pensjonsordningen for stortingsrepresentanter har i dag hatt møte og har besluttet å anmode Stortingets presidentskap om så snart som råd å ta initiativ til å endre § 10 i loven om pensjonsordning for stortingsrepresentanter.

Styret for pensjonsordningen viser til rapport avgitt 8. januar d.å. fra ekspertutvalget nedsatt 4. september 2008 av Stortingets presidentskap. I rapporten er det både fremsatt kritikk og pekt på mangler ved administreringen av Stortingets pensjonsordning. I tillegg er det pekt på manglende til-

syn og kontroll, samt at pensjonsordningen mangler tilstrekkelig kompetanse og robusthet.

Styret for pensjonsordningen er opptatt av at administreringen av pensjonsordningen skal ligge til et miljø med høy kompetanse og legitimitet. I ekspertutvalgets rapport under tilrådingen pkt.7, anbefaler utvalget at *Presidentskapet – etter samråd med Pensjonsordningens styre og Stortingets administrasjon – snarest tar stilling til hvordan Pensjonsordningen bør administreres.*

På denne bakgrunn vil Pensjonsordningens styre tilrå at dette ansvaret så snart som råd blir overført til Statens Pensjonskasse. På denne måten vil en medvirke til å sikre en kvalitativ og objektiv behandling av saker i kjølvannet av ekspertutvalgets rapport.

